

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

**Openbare schatkamers in verandering : musea in Nederland in een tijd van
verzelfstandiging en privatisering**

Bos, J.E.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Bos, J. E. (2001). Openbare schatkamers in verandering : musea in Nederland in een tijd van verzelfstandiging en privatisering

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <http://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Woord vooraf

Een woord vooraf schrijf je op het moment dat je terugkijkt over het afgelegde traject. Je realiseert je dan hoeveel je te danken hebt aan de mensen in je omgeving. Er waren ups en downs: zonder de steun vanuit de directe omgeving wordt geen dissertatie voltooid.

Allereerst dank aan mijn ouders voor een opvoeding waarin vragen stellen en grenzen verleggen werd gestimuleerd. Het verheugt me dat mijn moeder dit moment kan mee maken; van mijn vader weet ik dat hij tevreden zou hebben toegekeken.

Na mijn studie, waarin politieke wetenschappen, geschiedenis en culturele antropologie om de voorrang streden, vond ik in de museale wereld een fantastische mogelijkheid om mijn verschillende interesses te combineren. Twaalf jaar lang heb ik me bezig gehouden met de museale praktijk, me verdiept in objecten en publiek, discussies gevoerd en gevolgd, me laten overtuigen of dwarsgelegen. Ik dank mijn toenmalige collega's voor de enthousiaste en inspirerende tijd die we samen hebben doorgebracht. Vooral Hester Poppinga, Margreet Schaafsma en Pauline Kruseman dank ik voor hun klankbordfunctie, nadat ik het museum verlaten had en aan dit onderzoek begon.

Toen ik me als postdoctoraal student bestuurskunde in de organisatiekunde ging verdiepen, bood me dat een nieuw perspectief op museale organisaties. Om deze organisaties eens vanuit de onderliggende structuren te bekijken was een eyeopener. Aan mijn leermeester Kastelein heb ik te danken dat ik dit onderzoek begon én heb afgerond. Zijn Friese en mijn Groningse afkomst verloochenden zich niet: soms hadden we aan een enkel woord genoeg, soms stonden we lijnrecht tegenover elkaar. Mijn waardering voor Kas is groot, ik dank hem voor zijn enorme, niet aflatende inzet. De inspirerende gesprekken en spannende bijeenkomsten van de door Kastelein geïnitieerde 'intervisiegroep' met Yvonne Burger, Henja Treur, Joyce Sylvester, Jos van der Meer, Roel Jansma, Mike Hacking en Ron Verhoef zal ik niet licht vergeten. Bovenal dank ik Joyce die al die jaren zo'n fantastische steun en kameraad was. Dank ben ik ook verschuldigd aan Jan Vaessen, die te midden van zijn vele drukke werkzaamheden toch tijd vond mij de laatste jaren meete begeleiden.

Zonder de vele respondenten uit de museumwereld die enquêtes invulden en bereid waren mijn vragen te beantwoorden, was dit onderzoek uiteraard niet mogelijk geweest. Als stagiaire heeft Brenda Dambrink heel wat werk verzet, we hebben heel plezierig samengewerkt. Anita Zielhorst heeft met veel inzet geschaafd aan de Nederlandse taal en menig typefout gecorrigeerd. Mijn huidige collega's hebben zich vast wel eens afgevraagd of het er nou echt nog van zou komen; met name Dita Hirschfeld dank ik ervoor dat zij altijd vertrouwen uitstraalde dat het me zou lukken! Ongetwijfeld vergeet ik vele anderen die me hebben geholpen en gesteund, of het nu familie, vrienden of bekenden waren. Allen dank.

Het meest van al heb ik te danken aan mijn partner Jan Smit. Hij was van begin tot eind een steun en toeverlaat, bovendien onmisbaar bij het leren kennen van de (on)mogelijkheden van de computer in de verwerking en presentatie van de resultaten. Aan mijn kinderen, Frouwke en Renske, die zoveel geduld en begrip oprachten voor een moeder die soms tot diep in de nacht achter de computer zat, wil ik dit boek opdragen.

